

κλησίαν. Οἱ τῆς Ἀπαιτικῆς ἐκκλησίας ὁπαδοὶ προτιμῶσι γὰρ ἐπισκέπτεσθαι τὰ διάσημα τεμένη τῆς Εὐρώπης ἀγτί τῶν ἁγίων τόπων τῆς Παλαιστίνης. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἔχει πολλὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ οἰκοδομῇ περὶ τῆς πραγματευόμεθα· οἱ Ἀπαιτικοὶ ἔχουσι μόνον ὀλίγον μέρος. Ἄλλοτε διαμάχαι ἔστιν ὅτε δὲ καὶ αἱμάτοχυσία συνδίδινον ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο σούτων ἀντιμαχομένων ἀλλήλαις ἐκκλησίαις ἐριζήτων τίς νὰ καταλάβῃ πλείωτον τόπον.

Ἐν τῶν σημειωτοτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος εἶναι ἡ τελετὴ τῆς διανομῆς τοῦ ἁγίου φωτός κατὰ τὸ μέγα Σάββατον. Τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ καὶ πᾶν μέρος αὐτοῦ ἐνθα δύναται νὰ σταθῇ ἄνθρωπος πυκνοῦται ὑπὸ προσκυνητῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων κατασκηνόουσιν ἐκεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτός ὅπως μὴ ἀπολέσωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ λάβωσι τὸ ἅγιον φῶς. Ἕλληνες, Ῥῶσοι, Κόπται, Ἀβυσσίνιοι, Νίγηρες κλ. ποικίλων φυλῶν καὶ ἐνδυμάτων, ἀποτελοῦσι τὸ ποικιλόμορφον πλῆθος. Οἱ κυματισμοὶ τοῦ πυκνοῦ τούτου ὁμίλου ὁμοιάζουσι πρὸς σαλευομένην θάλασσαν.

Ἀμα τῇ ἀφίξει τοῦ Πασᾶ, ἀνεῖν τῆς παρουσίας τοῦ ὁποίου ἡ τελετὴ δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ, οἱ στρατιῶται διὰ τῆς βίας διανοίγουσι δίοδον διὰ τοῦ πλῆθους, καὶ οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς, εὐχῶς ψάλλοντες, βρύνουσιν ἐν λιτανείᾳ δις κύκλῳ τοῦ ἁγ. Τάφου. Ὁ Πατριάρχης εἰσέρχεται τότε εἰς τὸν ναόν, ὅπως ἀναμείνῃ τὴν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατὰβασιν τοῦ ἁγίου φωτός καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς πάντες ἐν σιγῇ ἀναμένουσιν. Μετ' οὐ πολὺ τὸ ἅγιον φῶς ἐπιφαίνεται ἐν τοῖς δυσὶ ὡσεὶ δέσιν ἀνοίγμασιν τοῦ τοίχου, τότε δὲ ἀγρία ἐπέρχεται σύγχυσις ἐφόσον τὸ ἐξηρησμένον πλῆθος προσπαθεῖ ν' ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας αὐτοῦ. Ἀμα ὡς λάβῃ τὸ φῶς ἕκαστος φέρει τὴν φλόγα ταχέως ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὡς μέσον ἁγνισμοῦ.

Δὲν ὑπάρχει μνεία ἐν τῇ ἱστορίᾳ περὶ τοῦ μέρους ἐνθα ἔκειτο ὁ ἅγιος Τάφος ἐπὶ 300 περίπου ἔτη μετὰ τὸν χρόνον τῆς Σταυρώσεως. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς τῆς ἐκκλησίας βεβαιοῦσι ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ εὐσεβὴς αὐτοῦ μήτηρ, ἡ αὐτοκράτειρα Ἑλένη, θεία ἐμπνεύσει, ἤχθησαν εἰς ἀνακάλυψιν τῶν ἁγίων τόπων.

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΝ ΑΓΙΩ ΦΡΑΓΚΙΣΚΩ

ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

Οἱ Κινέζοι ἀποτελοῦσι σημαντικὸν τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου ἀριθμούμενοι εἰς 30, 000 πρόσωπα. Ζῶσιν ἐν διαμερίσματι ἰδίῳ καλουμένῳ, «κινεζικὴ συνοικία» νομίζει δὲ τις ὅτι βλέπει συνοικίαν τοῦ Καντὼν ἢ τοῦ Πεκίνου. Ἡ ἀπάτη εἶναι πλήρης, αἱ φυσιγγωνίαι καὶ οἱ ἱματισμοὶ τοὺς ὁποίους βλέπει τις πάνταχόσε, αἱ παράδοξοι φωναὶ αἱ ἀκουόμεναι, αἱ σινικαὶ ἐπιγραφαὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, τὸ εἶδος τῶν ἀντικειμένων πρὸς πώλησιν, τὰ ἰδιαιτέρα σύμβολα τὰ ἀνηρτημένα ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν κινέζων ἐνεχυροδανειστῶν, οἱ διαφανεῖς

κεχωματισμένοι φανοὶ ἀνηρμένοι τὰς ἐσπέραις, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ σχῆμα καὶ ἡ διευθέτησις καὶ διακόσμησις τῶν ἐργαστηρίων αὐτῶν, τὰ πάντα συνδυάζονται ἵνα ὑπομνήσωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην τὸ Οὐράνιον Κράτος. Πολλοὶ ἁμερικανοὶ εἰσὶν ἐναντίοι εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Κινέζων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν. Ἀλλοτε ὑπῆρχε πανικὸς φόβος ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ἡ βουλὴ τῆς Ὁμόσπονδίας ἐλάβεν ἀναφοράς ἐκζητοῦσας τὴν παρεμπόδισιν τῆς τῶν κινέζων μετακινήσεως. Ἐλεγον περὶ αὐτῶν ὅτι δὲν δαπανῶσι τὰ χρήματα αὐτῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ τὰ ἀποταμιεύουσιν ἵνα τὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὅτι ὑποτιμῶσι τὸ ἡμερομίσθιον, ὅτι δὲ αἱ ἐξεῖς αὐτῶν εἰσὶ προσβλητικαὶ καὶ ἀνήθικοι. Ἀλλ' οἱ κινέζοι δαπανῶσι χρήματα διὰ τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν, καίτοι ὅταν δύνανται παραγγέλλουσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα ἀντικείμενα πολυτελείας. Εὐεργετοῦσι τὴν πολιτείαν παράγοντες πολλὰ πλείωτερά τῶν ὅσον καταναλίσκουσιν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ταχεία αὐξήσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς Καλιφορνίας ὀφείλεται μεγάλως εἰς τοὺς κόπους τοῦ περιφρονημένου τούτου λαοῦ. Οὗτοι κατεσκευάσαν τοὺς σιδηροδρόμους, τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς διόρυγας, καὶ καλλιεργήσαν τὴν γῆν ἐν καιροῖς καθ' οὓς οἱ λευκοὶ διετέλουν ὑπὸ τὸν πυρετὸν τῆς εὐρέσεως χρυσοῦ. Ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ οἱ ἄγροί καὶ οἱ ἀμπελώνες, ὁ ταμβάκος καὶ ὁ βάμβαξ ὑπὸ Κινέζων κυρίως καλλιεργοῦνται. Ἐν τοῖς προαστείαις τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου ἔχουσιν λαχανοκήπους, τοὺς ὁποίους ἐπιμελῶς ποτίζουσιν καὶ παράγουσιν ἄριστα λάχανα τὰ ὁποῖα πωλοῦσιν ἐν τῇ πόλει.

Ἄλλοτε οἱ Κινέζοι ἦσαν εὐπρόσδεκτοι εἰς τὴν Πολιτείαν, καὶ ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν ἐνεθαρρύνετο. Ἀλλ' ἡ μεγάλη συρρῆ τῶν ματαναστῶν ἀπῆλθῃσε τὸ ἀντίθετον τοῦτο βέβημα ἐκ τῆς Ἀσίας. Τεχνίται καὶ ἐμπειροὶ χειρῶνακτες ἐξωρρίσθησαν εὐρίσκοντες ἐργασίαν ἐν τοῖς καταστήμασιν μόνον ὅπως ἐργάζωνται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις καὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ ὡς οἱ Κινέζοι.

Οἱ Κινέζοι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ οἰκιακοὶ ὑπηρεταὶ ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ. Μάγειρος, θαλαμηπόλος, ἢ ἄλλως, ὁ Κινέζος γίνεται προθύμως. Ἐὰν ἔχη ἱκανότητα λαμβάνει 400—125 φρ. κατὰ μῆνα καὶ τὴν τροφὴν τοῦ. Οἱ Κινέζοι ἐκτελοῦσι καὶ τὴν πλῆθυσιν σιδηρόνουσι δὲ ἀπὸ τῆς πρωτῆς μέχρι τοῦ μεσογυκτίου. Ἐργάζονται ἀπροσκόπως μέχρι 15 ὥρων τὴν ἡμέραν δύνανται δὲ νὰ ῥάπτωσιν ἐντελέστατα ἀσπρόρουχα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἐνδυμασίας. Ἀλλὰ οἱ ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ Κινέζοι δὲν εἶναι μόνον χειρῶνακτες. Εἰσὶ πλούσιοι ἐμπόροι καὶ τραπεζίται ἐκτελοῦντες ἐργασίας τὰς ὁποίας οἱ Εὐρωπαῖοι μόνον ἐτέλουν ἄλλοτε ἐν Καλιφορνίᾳ.

ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝ Τῇ ΦΥΣΕΙ

Ἐκτὸς τῶν φυσικῶν τοῦ χρόνου διαιρέσεων αἱ πολυπλασιαζόμεναι ἀνάγκαι καὶ διαφοραὶ τῶν ἀνθρώ-

πων σχέσεις ἐπὶ πᾶσι καὶ τὴν τεχνητὴν αὐτοῦ διαίρεσιν, ἐπινοηθέντων πρὸς τοῦτο πολλῶν μηχανημάτων εἰς ἴσα χρονικά διαστήματα διαιρούντων τὸν χρόνον· ἐσχάτως μάλιστα τοσοῦτον ἐτελειοποιήθησαν τὰ ὥρολόγια ὥστε καὶ μετὰ πολλοῦ χρόνου παρέλευσιν δεικνύουσιν ἡμῖν ἀκριβῶς καὶ πιστῶς τὸν ἀληθῆ χρόνον καὶ μέχρι τῶν ἐλαχίστων ὑποδιαίρεσεων.

Ὁ Διδάσκαλος συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ φύσις, ἡ πολλὰ τῷ ἀνθρώπῳ χρήσιμα διδάσκουσα καὶ εἰς τοῦτο δὲν ὑστερεῖ, δεικνύουσα καὶ μικρὰ χρονικά διαστήματα, ἅτινα ὥρας καλοῦμεν· τοιοῦτον δ' ἔργον ἐπιτελεῖ τὸ φυτικὸν βασίλειον.

Οἱ βοτανικοὶ *Linnée, Adanson, Durande, Lamarque* καὶ ἄλλοι κατεσκεύασαν πίνακας φυτῶν ἅτινα θάλλοντα διευκολύνουσι τὸν γεωργὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χρόνου τῆς καλλιεργείας τοῦ ἀγροῦ του. Φυτὰ εἰς λίαν χρήσιμους τῷ γεωργῷ ἐποχὰς ἀναθάλλοντα, οἷα εἰσὶν ἡ δάφνη (*D. meserium*) ἡ ἀνεμώνη (*A. pulsatilla et nemorosa*) τὸ βήχιον (*T. farsara*) τὸ ἱεράκιον (πλευροδότανον), ἡ χελιδὼν (*R. ficaria*) κλπ. ἀγγέλλουσι τὴν ἀνοιξὶν καθ' ἣν σπείρουσι τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς κήπους. Δὲν φοβούμεθα τὸν παγετὸν ἀνθοῦσης τῆς λευκακάνθης (*cratageo xycanthia*) καὶ ὅποτε τὸ νούφαρον ἐγείρει τὸ περιλάλυμα τοῦ κάλυκος τοῦ ὑπεράνω τῶν ὑδάτων.

Τὸ πλεῖστον τῶν ὀνακάνθων καὶ τῶν συνθέτων φυτῶν ἀνθοῦσι μετὰ τὰς θεινὰς τοῦ Ἡλίου τροπὰς, τὸ ἄνθος τοῦ κολλικοῦ (σκυλλοβώτανον) (*C. autumnale*) συντρόφου τοῦ φθινοπώρου καλύπτει τὰς πεδιάδας ὅποτε τὸ ψῦχος ἀπογυμνοῦν τῶν φυλλωμάτων τὰ δένδρα σαρκώνει τὴν φύσιν, ἥς τὸ ἄνθος τοῦτο εἶνε τὸ τελευταῖον τῆς ζωῆς αὐτῆς σημεῖον.

Οἱ ἀρχαῖοι μεγάλῃν ἐδίδον προσοχὴν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως τηρουμένην τάξιν ἐν τῇ βλαστῇ καὶ ἀνθῇ τῶν φυτῶν. Ὁ Πλίνιος παρετήρησε, λέγει, ὅτι τὰ φυόμενα ἐν τοῖς λειμῶσι δένδρα ταχύτερον ἐκβάλλουσι φύτρα καὶ φύλλα καὶ ἀνθοῦσιν ἢ τὰ ἐν ταῖς πεδιάδι· τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα φύονται ταχύτερον τῶν ἐν τοῖς δάσεσι, ἢ δ' ἀγρία ἄπιοι (ἀπιδιά) πρὸ τῆς καλλιεργουμένης ἀπίου καὶ ἡ κράνεια (κρανιά) καὶ ἡ δάφνη πρὸ τῆς φυλλήρας καὶ τῆς σφενδάμου κλπ. Πρὸς δὲ ἀναφέρει ὅτι ἡ μωρέα φρονιμώτατον ἐπωνομάσθη δένδρον ἐκβάλλουσα φύτρα μετὰ τὰ ψύχη. Θαυμαστόν καὶ περίεργόν ἐστι ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐκ διαφόρων χωρῶν διαφόρων κλιμάτων μετενεχθέντων ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν θερμοκηπίοις φυτὰ ἀνθοῦσιν ὅποτε ὁ ἥλιος διαχέει τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐν τοῖς ἰδίῳ ἐκάστου κλίμασιν· π. χ. τὰ ἄνθη τῶν ἀντιπιδῶν χωρῶν ἀνθοῦσι παρ' ἡμῖν ὅποτε ὁ ἥλιος εὐρίσκεται εἰς τὸ Nadir ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, ὅτε δηλ. ἔχομεν μεσονύκτιον, ἀλλὰ τὸ ἀξιοσημείωτον τοῦτο φαινόμενον ἐπιδέχεται καὶ ἐξαιρέσιν πολλῶν ἦν καὶ ἀπόλλυσιν ἐξοικειούμενον βαθμηδὸν τῷ τόπῳ τῆς μεταφύτεύσεως· ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ Γεωγραφικοῦ πλάτους ἐπιφέρει ἐπίσης μεταβολὰς τινὰς ἐν τῇ ἐτησίᾳ καὶ ἡμερησίᾳ ἀνθῇ τῶν φυτῶν,

ὡς π. χ. παρετήρησε τοῦτο ὁ βοτανικὸς *Adanson*, τὰ ἄνθη ἀνοίγοντα τὴν 6ην τῆς πρωῆς ὥραν ἐν Σε-νεγάλη, ἀνοίγουσι περὶ τὴν 8ην ἐν τῇ παραλλήλῳ τῆς Βυρώπης γραμμῇ, καὶ ὅτι τὰ ἀνοίγοντα περὶ τὴν 10ην εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀφρικῆς, παρ' ἡμῖν ἀνοίγουσι περὶ τὴν μεσημβρίαν· ἐνίοτε ὁμῶς τὰ ἄνθη ταῦτα ἢ δὲν ἀνθοῦσιν ἢ δὲν καρποφοροῦσιν.

Πρῶτος τῶν βοτανικῶν ὁ *Linnée* κατεσκεύασε πίνακα τὰς παραμονὰς τῶν ἀνθῶν ἐμφαίνοντα ὡς ὁρολόγιον τῶν ἀνθῶν καλέσας αὐτόν. Ἐγγράψε δὲ περὶ τούτου ἐν τῷ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ βιβλίῳ. Ἡ φύσις διέσπειρεν ἐπὶ τῆς γῆς φυτὰ, τοῖς ἀνθρώποις τὰς ὥρας δεικνύοντα τῆς ἡμέρας, ἵνα μὴ οὗτοι πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνανεύοντες ἀναγκαστῶς ἀκολουθῶσι τὴν τοῦ Ἡλίου πορείαν.

Ὁδ' ἐστὶν ὁ πίναξ ἐμφαίνων τὰς ὥρας καθ' ἃς τὰ διάφορα ἀνοίγουσιν ἄνθη.

Ἀπὸ πρωῆς μέχρι μεσημβρίας.

Ἀπὸ 2 ἕως 3	Ὁ τραγοπώγων (σκουλί) τῶν ἀλσῶν (<i>tragopogon pratense</i>).
— 3 — 4	Ἡ πικρίς (<i>picris echinoides</i>).
— 4 — 5	Ὁ ζόχος, σόγχος (<i>sonchus oleris</i>).
— 5 — 6	Τὸ ἱεράκιον, πλευροδότανον (<i>hieracium murseum</i>).
— 6 — 7	Ἡ θρίδαξ, μαροῦλι (<i>cartuca sativa</i>) τὸ λευκὸν νούφαρον (<i>N. alba</i>).
— 7 — 8	Ἡ μυσοσωτὶς (<i>H. pilosella</i>).
— 8 — 9	Ἡ ἀκανθώδης ὑποχειρὶς (<i>H. pispida</i>).
— 9 — 10	Τὸ μπουζι (<i>M. crystallinum</i>).
— 10 — 11	Τραγοπώγων ὁ κεχρωσμένος (<i>S. tingitana</i>) (<i>la scorsonère tingitane</i>).
— 11 — 12	Ὁ τραγοπώγων τῶν ἀλσῶν (<i>T. pratense</i>).

Ἀπὸ μεσημβρίας μέχρις ἐσπέρας.

Ἀπὸ 12 ἕως 1	Ἡ ἀδράκην, ἀνδράκλα (<i>P. oleracea</i>).
— 1 — 2	Τὸ γονιμοποιὸν γαρύφαλλον (<i>D. Proliferus</i>).
— 2 — 3	Ἡ μολόχη (<i>M. rotundifolia</i>).
— 3 — 4	Ἡ μυσοσωτὶς τὸ ἱεράκιον (<i>H. muro-rum</i>).
— 4 — 5	Τὸ χρυσάνθεμον, νεκρολούλουδον (<i>C. arvensis</i>).
— 5 — 6	Τὸ ἡμεροκαλλὲς, εἶδος κρίνου με κίτρινα ἄνθη (<i>C. tricolor</i>).
— 6 — 7	Τὸ λευκὸν νούφαρον.
— 7 — 8	Ἡ ἐσπερίς, τὸ φιλέσπερον (<i>M. jalapa</i>).
» »	Τὸ ἡμεροκαλλὲς κλείει τὸν χρυσοῦν αὐτοῦ κάλυκα, τὸ δὲ μαλαγχολικὸν γεράκιον διαχέει τὴν γλυκεῖαν ὁσμὴν του.

Οὐ μόνον τὰ ἄνθη ἀλλὰ καὶ ἑτέρας τῶν φυτῶν κέκταιται τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ιδιότητα, ὡς π. χ. οἱ στήμονες (τὸ ἄρρεν τῶν ἀνθῶν) ὧν καταπληκτικὴ ἡ εὐαισθησία καὶ τῶν κινήσεων ἡ ταχύτης· *la Drave*

printanière κλίνει τὴν νύκτα πρὸς τὸν κορμόν του, ἕτερα δὲ τῶν φυτῶν δι' ἰδιαιτέρας τινὲς στροφῆς κλίνουν πρὸς τὴν τοῦ Ἠλίου πορείαν. Ἡ κλίσις αὕτη καὶ στροφή τῶν φυτῶν πρὸς τὸν Ἠλίον παρατηρεῖται εἰς τὸν μέγαν Ἡλίον *helianthus annuus* καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ φυτὰ ἅτινα τοῦ φαινομένου ἕνεκα τούτου Ἡλιοτρόπια ἐκλήθησαν π. χ. τὸ κичώριον τῶν κήπων (ραδίκι) τὸ *trientalis Europea* κλπ. Αἱ κλίσεις αὗται καὶ αἱ στροφαὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν συστολὴν τῶν ἰνῶν τοῦ μίσχου ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς παραγομένην θερμότητος.

ΛΟΥΪΖΑ ΜΥΟΣΩΤΙΣ.

ΠΕΡΙ ΠΕΠΛΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ὁ πέπλος ἦτο συνθέστατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τοῦτο δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λίαν συχνὰ ἀναφέρει τὴν λέξιν ταύτην καὶ ὅστις ὀνομάζει τὰς μὲν Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, τὰς δὲ Ἀχαιΐδας εὐπέπλους :

αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους
αἶκε κακὸς ὡς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο. [Ἰλ. Ζ' σ. 442
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιΐδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσὴν περόνην καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.

[Ἰλ. Ε' σ. 424].

Ὑπῆρχον δύο εἶδη πέπλων, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἦτο λίαν μακρὸν καὶ εἶχε τὸ σχῆμα σινδόνης, δι' οὗ περιεβάλλετο ἅπαν σχεδὸν τὸ σῶμα καὶ πολλάκις ἐσύρετο χαμαί, τοιοῦτους δὲ πέπλους μετεχειρίζοντο αἱ Τρωάδες, αἵτινες βαδίζουσαι ἐπέσυρον τοὺς πέπλους τῶν τὸ δὲ ἕτερον εἶδος ἦτο μικρότερον τούτου, ὅπερ καὶ μετεχειρίζοντο αἱ Ἀχαιΐδες φθάνον μέχρι τῶν γονάτων. Ὁ πέπλος ἦτο εἶδος τι ἐπενδύτου γυναικείου, ὅστις συγκρατούμενος διὰ περόνων ἐκάλυπτε μὲν τὸ στῆθος καὶ τὰ νῶτα, ἄφινε δὲ γυμνοὺς τοὺς βραχίονας. Τὸν πέπλον τοῦτον δὲν ἐφόρουσαν μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες ἐνίοτε, μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Διονυσίων, καθ' ἣν ἅπαντες οἱ ἄνδρες περιεβάλλοντο διὰ πέπλων. Ἐφυλάσσετο δὲ ὡς κειμήλιον μεταξὺ τῶν πολυτιμωτέρων πραγμάτων τῆς οἰκίας, ὡς γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου :

Ὅς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων,

[Ἰλ. Ζ' σ. 294].

Τοὺς πέπλους τούτους ἰστούργουν καὶ ἐνέπασουν ὄχι μόνον αἱ γυναῖκες τῆς κατωτάτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐγενεῖς, ἕνεκα τῆς ἀπλότητος τοῦ ἡρώϊκου αἵωνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει περὶ τῆς Ἑλένης :

Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἡ δὲ μέγα ἰστὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

[Ἰλ. Γ' 125].

Πολλάκις δὲ ὅπως ἐξευμενίσωσι θῆαν τινὰ περιέβαλλον τὸ ἄγαλμα αὐτῆς διὰ πέπλου, ἢ τὸ ἔθετον εἰς τὰ γόνατά της, τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὸν Ὀμηρον :

Πέπλον, δὲ οἱ δοκεῖ χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡχέμοιο. [Ἰλ. Ζ' 90.

Καὶ εἰς ἐορτὴν τινὰ τῶν Ἀθηναίων τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς, ἥτις διήρκει δώδεκα ἡμέρας καὶ ἐτελεύτα ἀναθετόντων τῶν Ἀθηναίων μέγα πέπλον εἰς τὴν θεάν. Τὸν πέπλον μετεχειρίζοντο προσέτι ὡς κάλυμμα τῶν νεκρῶν, ἔτι δὲ καὶ ὡς κόσμημα τῶν θρόνων καὶ ἄλλων διαφόρων ἐπίπλων. Τέλος δὲ οἱ καλλίτεροι καὶ πολυτιμότεροι ἦσαν οἱ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐπίσης δὲ καὶ οἱ τῆς Καρχηδῶνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει τὰς Σιδῶνας πολυδοκδάλους.

Θ. Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΙΩΤΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ἀγγλίας σύγκειται ἐξ 140 προσώπων διεσπαρμένων ἐπὶ 42 διαφόρων πρεσβειῶν ἢ ἐτησία δαπάνη πρὸς μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 400,000 λίρας κατ' ἔτος.

* * Τὸ ἄρτι κατασκευασθὲν θαλαμηγὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας ἡ *Αεθαδεΐα* ἔχει μῆκος 230 ποδῶν καὶ πλάτος 153· τὸ δὲ κατασκευάσμα ἐφ' οὗ τὸ μέγαρον στηρίζεται ἔχει μῆκος 260 ποδῶν καὶ πλάτος 110.

* * Ὁ τάπης ὁ δι' οὗ ἦν ἐστρωμένη ἡ αἷθουσα τοῦ νομισματοκοπείου τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Ἀμερικῆς μετὰ πέντε ἔτη ἐτέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κάμινον τὰ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀναλυθέντα ψήγματα χρυσοῦ παρήγαγον τὸ ποσὸν 12,500 φράγκων.

* * Εἶδος τι γυπὸς ἐφρονεῦθη ἐν Γαλλίᾳ παρὰ κυνηγοῦ ἔχοντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς μῆκος ἐνὸς μέτρου· αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἠπλωμέναι ἐξετείνοντο ἐπὶ ἐκτάσεως δύο μέτρων. Τοσοῦτον δὲ ἦτο τὸ βάρος του ὥστε ἐχρειάσθησαν δύο ἄνθρωποι πρὸς μετακίνησιν αὐτοῦ.

* * Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀναγγέλλει ὅτι αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐν Ἰρλανδίᾳ τὰς ὁποίας ἤνοιξεν αὐτὸς καταθέσαντος τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἐφημερίδος 100,000 δολ. ἀνῆλθον μέχρι τοῦ ποσοῦ 341,000 δολλαρίων.

* * Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁστρειδίων εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀνελεύσονται εἰς 78,000,000 δολάρια.

Βιβλιογραφία.—Καθ' ἣν ὥραν ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν δημοτικῶν σχολῶν ἀρρέων καὶ κορασίων ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν παιδαγωγικὴν ἀξίαν τοῦ Ἑλευθερίου (*Frank*) διηγήματος τῆς κυρίας Μαρίας Ἐδζουαρθ τῆς θυσιαστικῆς τὸν βίον ὅλον πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Ἐν τῷ διηγήματι τούτῳ διδάσκεται ὁ μαθητὴς καὶ ὁ γονεὺς, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ ἀναγνώστης τὴν παιδαγωγικὴν. Ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ταύτης διδασκαλίας προσέθηκεν καὶ ὁ μεταφραστὴς κ. Σ. Ζίγουρας ἠθικὰ ἀξιώματα ὡς ἐπικεφαλίδας καὶ στίχους λίαν καταλλήλους πρὸς τὸν σκοπόν.

Παιδαγωγικὰ στιχοῦργήματα τῆς κυρίας Εὐθυμίας Σ. Ζύγουρα. Εἶναι μορφωτικὰ στιχοῦργήματα διὰ τὰ παιδιὰ ἀξία λόγου.